

alligevel pønt ud, som man jo saae det ude paa Landbohøistolen, og man kan let fæve det bagefter; men det, jeg er ængstelig ved, og hvorfor jeg ikke paa Sagens nuværende Trin vil stemme for Farveparagrafen, er, som sagt, at man let kommer ind paa den Glidbane, som jeg talte om før, den Bane, man var inde paa i forrige Aarhundrede at skabe Monopoler for Landbruget, som nok ville vise sig ikke blive til Gavn men snarere til Skade for Samfundet. Jeg vil haabe, vi maa faa en god Lov ud af dette Forslag, og at det maa blive en Lov, som man ikke bag efter kommer til at fortryde. Et Mindretal har under Vindringsforslag Nr. 13 til § 3 foreslaaet et Udsørsforbud af Margarine her fra Landet paa 3 Aar. Det er forøvrigt heller ikke anderledes, end at jeg kunde gaa med til det, dersom der kunde opnaas Enighed om Loven paa det Omraade. Det skader ikke Konsumenterne og kan berolige vore Kunder. Med Hensyn til Vindringsforslaget under Nr. 30, hvori der siges, at der skal op hænges Aftryk af denne Lov paa synlige og tilgængelige Steder i ethvert Meieri, hvor der benyttes fremmed Hjælp, da forstaar jeg ikke, hvad man skal tænke sig derved, at det kun skal være i Meierier, hvor der benyttes fremmed Hjælp. Man kan træffe Fællesmeierier, hvor Konen og flere Børn hjælpe Manden med dette, saa at de ikke have nogen fremmed Hjælp. Det forekommer mig, at Lovens Bestemmelser ogsaa her maatte gjøres anvendelige. Jeg forstaar heller ikke, hvorledes man skal kunne tænke sig Forholdet i en Bondegaard, hvor Manden, Hustru og Børnene gaa i Meieriet, men der benyttes ikke fremmed Hjælp, de have blot en Pige til at malte Kærne og bringe Mælken ind. Er det nu fremmed Hjælp eller ikke? Det forstaar jeg ikke, og det kunde jeg ønske Oplysning om.

Ordrup: Det ærede Medlem, der nu satte sig, fremkom med Udtalelser af den Art, som i det Hele forekomme mig at have været meget almindelige for Vennerne af Kunstsmørret. Han fremhævede nemlig for os, hvorledes der var en Mængde andre Ting, der vare endnu værre end Kunstsmør. Man skulde deraf faae det Indtryk, at naar vi kom med et Forslag, der gik ud paa at hæmme Oleomargarinens Benyttelse, saa vilde de Herrer være med, eller dersom man kom med Forslag, som gik ud paa at forhindre Blanding af de forskjellige Arter af Smør til Udsørsel til England, saa vilde de Herrer ogsaa være med, men til Bestemmelserne mod

Kunstsmørret, det, som ligger for, det kunne de ikke være med til. Jeg er alligevel nu bange for, at hvis vi komme med virkelig indgribende Forslag i disse Retninger, vilde vi ikke faae de Herrer med os, saa vilde de finde nye Grunde til at være imod os. De vilde, naar der var Tale om Oleomargarin, sige os, at det var umuligt at gjøre noget Alvorligt imod den, fordi den er ganske nødvendig for vor Ost, og naar vi komme til Forholdsregler med Hensyn til det daarligere fremmede Smør, som man vil blande i vort eget gode Smør, vilde de sige, at det var umuligt at hindre det, for dersom vi gjorde det, tabte vi derved den Import, vi have af det gode svenske Smør, som er af stor Interesse for Landet. Jeg tror derfor, at det er praktisk og rigtigt, at vi, medens denne Sag staar paa, holde os til det, som nu ligger for, det, der er det Vigtigste, nemlig Kunstsmørret. Det er ikke blot det Vigtigste, fordi det staar paa Dagsordenen i dette Thing, men det er desuden vigtigst, fordi det er det, hvorefter den offentlige Mening nu samler sig, den Fare, som rundt omkring i Europa for Diebliffet tildrager sig Folks Opmærksomhed. Lad os i dette Diebliffet faae gjort Noget med Hensyn til Kunstsmørret, saa skulle Vennerne af Kunstsmørret sikkert ikke komme til at mangle os, naar de komme med Forslag, der paa andre Maader gaar ud paa at sikkre vort vigtigste Erhverv. — Jeg vil med Hensyn til den Afstemning, der nu foretaar, tillade mig at gjøre en Bemærkning lige overfor det ærede Medlem fra Sive (Dalsgaard) Det ærede Medlem har under Nr. 13 stillet et Underindringsforslag til Mindretallets Forslag under Nr. 12 angaaende Udsørsforbudet; det ærede Medlem vil indstrænke dette Forbud til at gjælde i 3 Aar. Jeg for mit Vedkommende er ikke nogen principiel Modstander af det ærede Medlems Forslag, men naar jeg ikke har været med til at støtte det, er det, fordi jeg finder, at det vilde være lidt underligt, om vi midt i en Lov, der ellers ingen Tidsgrændser har, havde en enkelt Paragraf, der satte en særlig Tidsgrændse for en enkelt Del af Loven. Jeg vilde derfor ønske, at det ærede Medlem vilde lade dette Spørgsmaal om Varigheden af Loven bero indtil Dens Behandling. Jeg for mit Vedkommende skulde da være meget villig til sammen med det ærede Medlem at overveie, om det ikke vilde være rigtigt at sætte en almindelig Grændse for Lovens Varighed i det Hele, idet man sikkert maa erkende, at der med Hensyn til andre Bestemmelser i Loven kunde være ganske den